

Na slovíčko s Kateřinou Fryšarovou, cimbalistkou souboru Valašenka Můj pan učitel není vůbec přísný

Kateřina Fryšarová se s Valašenkou představila i při vystoupení na zahájení školního roku letos v září v Kulturním domě ve Vidči. Foto: MTA

■ Jak vznikl nápad, abys hrála na cimbal?

Moje babička bydlí ve Vidči vedle Josefa Cába, který umí dobře hrát na malý cimbal. Jeho tatínek ho totiž uměl vyrábět. Josef Cáb se mé babičky zeptal, zda bych to nechtěla s malým cimbalém zkusit. A tak jsme za mým budoucím panem učitelem s babičkou zašly a já zjistila, že mne to baví. A od té doby vlastně hraji.

■ A jaký cimbal máš?

Malý dětský, sice nevím, kolik váží, ale u nás doma ho každý kromě mne unese. Mám ho v obývacím pokoji, kde se díky malým rozměrům lehce vejde.

■ Když jedeš na vystoupení s Valašenkou, kdo ti s cimbalém pomáhá?

Většinou maminka. Nástroj naložíme do auta, kam se krásně vejde. Je na

něm vlastně jen ta část na hraní a taková malá stolička.

■ Je rozdíl mezi malým a velkým cimbalém?

Ten velký se špatně přenáší a má i trošku jiný zvuk. Zato s malým cimbalém se lépe manipuluje a úplně mi stačí. Je vlastně zmenšeninou toho velkého, a když mě pan učitel učí, tak i on mi to vždycky předvede na mém malém a nijak mu to nevadí. Pokaždé si vezme paličky a zahráje nějakou písničku a já to pak zkouším napodobovat. Není vůbec přísný a je moc hodný.

■ Jaké hraješ písničky?

Skoro všechny. Ale nejradši hraji To ta hejla a Eště si já pohár vína zaplatím. Když máme ve škole nějaké vystoupení s Valašenkou, tak mi vždycky paní učitel

ka Halamíková nebo paní Iva Mandulová, které náš kroužek vedou, řeknou, jakou písničku mám zahrát a já se ji naučím.

■ K Valašence jsi se dostala díky cimbalu nebo už dřív?

Původně jsem v ní jen tančila, už od první třídy. Tehdy jsem na cimbal ještě nehrála. S tím jsem začala až později. Letos už jsme se souborem vystupovali na různých místech. Třeba u příležitosti zahájení nového školního roku, na slavnostech v Hážovicích nebo Zubří. Nedávno jsme byli i na soustředění na Soláni, kde jsme připravovali předvánoční prosincové vystoupení. Přijďte se podívat na Valašenkou v pátek 9. prosince v 17 hodin do Kulturního domu ve Vidči. My už se moc těšíme!

■ Jak často trénuješ?

Denně přibližně 15 minut. Hraji ještě na housle a každé úterý jezdím do Základní umělecké školy v Rožnově pod Radhoštěm. Chtěla bych hrát ještě na klavír, ale domů by se nám už asi nevešel, takže zůstanu u houslí a cimbalu.

■ Máš nějaké sourozence?

Dvě sestry, z nichž jedna je dvacetiletá Pavla a druhá dvaadvacetiletá Radka. Já jsem vlastně nejmladší, chodím teprve do třetí třídy. Obě sestry hraji na kytaru a flétnu, Pavla ještě i na housle. Všechny spolu cvičíme, když máme hrát v neděli v kostele.

■ Co tě kromě hudby ještě baví?

Jízda na koních na Hradisku.

■ Brzy budou Vánoce, co si přeješ pro stromček?

Chtěla bych svého koně. Na Hradisku jezdím na Sofii a Zitě. A také jsem se jednou projížděla na koni Campari Swoosh Star a toho bych chtěla nejlípe, on je totiž z nich nejposlušnější.

K. Smutková

JAVOR NA KOPCI. Je krásný i bez listů a jeho kmen rukama obejmou dva dospělí lidé. K dominantnímu javoru, který z Vidče odevšad vidíte západním směrem, se 22. listopadu vydali na výšlap členové oddílu SPV vídečských turistů seniorů. K osamocení stromu došli ze Stríteže od kostela kolem rybníka Bokšinec po pěkné nové asfaltce. Je to vylepšená cyklostezka směrem na Velkou Lhotu. Dříve tam byla nepěkná polňačka a ještě bahno. Skupinka turistů se od javoru vydala na Strítežské Paseky k pomníku a poté cestou do Podlí na dolní konec Vidče. A pak spokojeně domů...
Text a foto: M. Švajdová

Pozvánka

více info na: www.vidce.cz

Půjdem spolu do Betléma je název vánočního vystoupení Materské školy Vidče a Malého Radhoště, které se koná 15. prosince v 17 hodin v místním kulturním domě.

-HC-

☎ 571 655 010
www.vidce.cz

